

Det taler med afgørende vægt for på billedområdet at opretholde en særlig beskyttelsesregel for unge, at der efter filmcensurforslaget fortsat ved afgørelsen af, om en film kan godkendes for børn, bør tages hensyn til, om filmen indeholder seksuelle skildringer, der efter censurens skøn ikke bør vises for børn i de i betragtning kommende aldersklasser, jfr. betænkning om filmcensur (nr. 468/1967) s. 41. Efter oplysningerne i samme betænkning s. 58 findes der visse holdepunkter for at antage, at fotografier på det seksuelle område kan virke stærkere på tilskueren end film.

Det vil imidlertid være naturligt at fastsætte aldersgrænsen til 16 år, således at beskyttelsen kommer til at omfatte de samme aldersgrupper, som falder ind under filmcensurordningen.

Dette vil indebære en nedsættelse af den gældende 18 års-grænse i § 234, nr. 1. Også bortset herfra findes der at burde ske en begrænsning af bestemmelsens indhold. Efter den gældende formulering er ethvert tilbud om eller overladelse af utugtige billeder til personer under 18 år strafbart; dette gælder således også rent private overgivelser af sådanne billeder. Bortset fra tilfælde, hvor forevisning af utugtige billeder for mindreårige sker i forførelsessensigt — et sådant forhold falder ind under straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser — er man her inde på et område, hvor man ikke vil have mulighed for at håndhæve en strafferetlig regulering, og hvor en sådan regulering derfor vil virke uheldig. Ud fra dette synspunkt finder man det rigtigst, at den fremtidige straffebestemmelse alene kommer til at omfatte salg af utugtige billeder.

Straffen er fastsat til bøde, og bringes herved på linje med den straf, der efter det fremsatte forslag til lov om filmcensur kan anvendes for overtrædelse af denne lov, og den, der kan anvendes for overtrædelse af politivedtægternes bestemmelser om anstødelige udstillinger m. v.

At strafferammen således nedsættes i forhold til den gældende bestemmelse i § 234, nr. 1, hvorefter også hæfte og under skærpene omstændigheder fængsel i indtil 6 måneder kan idømmes, er uden væsentlig betydning, idet bøde og konfiskation også hidtil har været de i praksis anvendte sanktioner.

12. Ophævelse af bestemmelsen i § 234, nr. 3, om offentlige foredrag, forestillinger eller udstillinger af utugtigt indhold er en naturlig konsekvens af en ophævelse af bestemmelsen i nr. 2 om utugtige billeder og genstande. Det skal herved fremhæves, at offentlige filmforevisninger falder ind under denne bestemmelse, og det er bl. a. udviklingen på dette

område, der har illustreret vanskelighederne ved at opretholde § 234.

13. Som ovenfor berørt vil gennemførelsen af lovforslaget ikke være ensbetydende med, at man opgiver beskyttelsen af de borgere, der ønsker at holde sig fri af de pornografiske billeder.

Efter straffelovens § 232 straffes den, som ved uterligt forhold krænker blufærdigheden eller giver offentlig forargelse. Bestemmelsen vil bl. a. kunne anvendes over for den, der pånøder en anden synet af utugtige billeder.

Københavns politivedtægt af 21. november 1967 indeholder i § 10, stk. 3, en bestemmelse om, at det er forbudt i huse at aflevere skrifter og billeder af anstødeligt indhold til andre end de beboere, der har afgivet udtrykkelig bestilling herpå, og efter § 12, stk. 1, må der ikke på eller ud til gader eller andre steder, hvortil der er almindelig adgang, ske udstilling af billeder af anstødelig karakter.

Det fremgår af straffelovrådets betænkning side 14 f, at der med udtrykket „anstødelig“ er tilsigtet en vis udvidelse af det straffbare område i forhold til, hvad der angives med straffelovens udtryk „utugtig“.

Den nye normalpolitivedtægt, der i september 1968 er udsendt af justitsministeriet, og som skal tjene som forbillede for politivedtægter uden for København, indeholder i § 10, stk. 3, og § 12, stk. 1, bestemmelser, der er enslydende med de ovenfor nævnte bestemmelser i Københavns politivedtægt.

Overtrædelse af politivedtægterne straffes med bøde.

14. Det har været overvejet, om der var grund til at skærpe de nævnte politivedtægtsbestemmelser vedrørende udstillinger. Man har imidlertid fundet, at de ovenfor nævnte bestemmelser vil give tilstrækkelig grundlag for indskriden over for udstillinger, der ved enkelte grove billeder eller udstillingens samlede karakter er egnet til at krænke andres sædelighedsfølelse. Det hovedsynspunkt, der har været lagt til grund ved lovforslagets udarbejdelse: at der fortsat skal findes strafbestemmelser, der kan beskytte personer, som ikke ønsker at se pornografiske billeder m. v., mod at blive udsat herfor, må herved antages at være imødekommet.

15. Såvel politivedtægten for København som normalpolitivedtægten indeholder i § 12, stk. 1, — ved siden af det nævnte forbud mod udstilling — også et forbud mod *forhandling* af billeder af anstødelig karakter. Ophæves straffelovens § 234, vil politivedtægtsbestemmelserne som en konsekvens blive ændret, således at forbudet mod forhandling udgår.